

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

Numer powiadomienia : 2026/0312/FR (France)

Projekt ustawy mającej na celu zwiększenie skuteczności praw pokrewnych przysługujących wydawcom prasowym i agencjom prasowym

Data otrzymania : 19/06/2026

Koniec zawieszenia : 22/09/2026

Message

Wiadomość 001

Informacja od Komisji - TRIS/(2026) 1655

dyrektywa (UE) 2015/1535

Powiadomienie: 2026/0312/FR

Powiadomienie o projekcie tekstu przez państwo członkowskie

Notification – Notificación – Notifizierung – Нотификация – Oznámení – Notifikation – Γνωστοποίηση – Notificación – Teavitamine – Ilmoitus – Obavijest – Bejelentés – Notifica – Pranešimas – Paziņojums – Notifika – Kennisgeving – Zawiadomienie – Notificação – Notificare – Oznámenie – Obvestilo – Anmälan – Fógra a thabhairt

Does not open the delays - N'ouvre pas de délai - Kein Fristbeginn - Не се предвижда период на прекъсване - Nezahajuje prodlení - Fristerne indledes ikke - Καμία έναρξη προθεσμίας - No abre el plazo - Viivituste perioodi ei avata - Määräaika ei ala tästä - Ne otvara razdoblje kašnjenja - Nem nyitja meg a késéset - Non fa decorrere la mora - Atidējimai nepradedami - Atlikšanas laikposms nesākas - Ma jiftaħ il-perijodi ta' dewmien - Geen termijnbegin - Nie otwiera opóźnień - Não inicia o prazo - Nu deschide perioadele de stagnare - Nezačína oneskorenia - Ne uvaja zamud - Inleder ingen frist - Ní osclaíonn sé na moilleanna

MSG: 20261655.PL

1. MSG 001 IND 2026 0312 FR PL 19-06-2026 FR NOTIF

2. France

3A. Ministères économiques et financiers

Direction générale des entreprises

SCIDE/SQUALPI/PNRPI

Teledoc 143

61, Bd Vincent Auriol

75 703 PARIS

d9834.france@finances.gouv.fr

3B. Secrétariat général

Ministère de la culture

182, rue Saint-Honoré

75 033 PARIS Cedex 01

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

4. 2026/0312/FR - SERV - Usługi społeczeństwa informacyjnego

5. Projekt ustawy mającej na celu zwiększenie skuteczności praw pokrewnych przysługujących wydawcom prasowym i agencjom prasowym

6. Dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego

7.

8. Celem projektu ustawy jest zwiększenie skuteczności praw pokrewnych przysługujących wydawcom prasowym i agencjom prasowym, zapisanych w art. 15 dyrektywy (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. W tym celu odwołuje się on do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2026 r. (sprawa nr 797/23), w którym uznano, że państwa członkowskie mogą przewidzieć środki interwencji publicznej dotyczące negocjacji w sprawie udzielania licencji na korzystanie z utworów między wydawcami lub agencjami a podmiotami świadczącymi usługi publicznego udostępniania treści w internecie.

Aby zrównoważyć dynamikę władzy między stronami, projekt ustawy opiera się na organie regulacyjnym ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej (Arcom), któremu powierzono dwa nowe główne zadania.

Po pierwsze, uprawnienia w zakresie nadzorowania przejrzystości: jeśli internetowy operator usług komunikacji publicznej nie dostarczy w ciągu trzydziestu dni informacji niezbędnych do ustalenia wysokości odszkodowania, można zwrócić się do Arcom, który może wystosować do operatora formalne wezwanie, a następnie nałożyć karę w wysokości do 1 % całkowitych przychodów operatora. Po drugie, uprawnienie do rozstrzygania sporów: jeśli w ciągu trzech miesięcy nie dojdzie do porozumienia co do wysokości odszkodowania, można zwrócić się do Arcom, który ustali wysokość odszkodowania – albo przyjmując propozycję jednej ze stron, albo ustalając ją samodzielnie. Po interwencji Arcom możliwe jest wniesienie odwołania do sądu apelacyjnego w Paryżu.

9. Celem praw pokrewnych ustanowionych w art. 15 europejskiej dyrektywy 2019/790 w sprawie praw autorskich i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym było stworzenie zrównoważonych warunków negocjacyjnych między wydawcami prasy i agencjami z jednej strony a podmiotami świadczącymi usługi publicznego udostępniania treści w internecie z drugiej strony poprzez ponowne zdefiniowanie podziału wartości wytworzonej w wyniku rozpowszechniania treści prasowych między tymi podmiotami.

Prawie siedem lat po transpozycji tych przepisów do prawa francuskiego widać wyraźnie, że efekty wprowadzenia praw pokrewnych nie spełniły oczekiwań. Wydawcy prasowi i agencje prasowe są zatem często zmuszani do podejmowania działań prawnych przeciwko internetowym usługom komunikacji publicznej w celu egzekwowania swoich praw. Jednak takie prawne odwołanie się do procesu negocjacyjnego jest bardzo często długotrwałe, czasochłonne i wiąże się z niepewnym wynikiem.

Projekt ustawy przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 15 dyrektywy 2019/790, przewidując środki interwencji publicznej dotyczące negocjacji w sprawie udzielania licencji na korzystanie z utworów między wydawcami lub agencjami a podmiotami świadczącymi usługi publicznego udostępniania treści w internecie.

9a. Przepisy przyjęte przez francuskiego ustawodawcę w celu transpozycji art. 15 dyrektywy 2019/790 okazały się niewystarczające do zagwarantowania skuteczności praw pokrewnych wydawcom prasowym i agencjom prasowym w kontekście osłabienia modelu ekonomicznego sektora prasowego oraz coraz większego przejmowania przychodów z reklam przez kilka dużych platform.

We Francji wzrost przychodów z prasy cyfrowej nie rekompensuje ogólnego spadku przychodów z reklam. Przychody te spadły z 3,1 mld EUR w 2012 r. do 1,6 mld EUR w 2025 r., czyli zmniejszyły się niemal o połowę. Spadkowi przychodów z reklam towarzyszy spadek sprzedaży egzemplarzowej i liczby prenumerat (w latach 2000–2022 sprzedaż egzemplarzowa spadła o 86 % w przypadku ogólnokrajowych dzienników, o 78 % w przypadku regionalnych dzienników i o 79 % w

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

przypadku czasopism), co spowodowało gwałtowny spadek przychodów prasy.

We Francji wydawcy podpisali kilka umów dotyczących wynagrodzeń z niektórymi platformami, jednak zarówno wydawcy, jak i agencje uważają te kwoty za niewystarczające i mają poczucie, że nie otrzymują od platform informacji niezbędnych do oszacowania wartości swoich praw. Ponadto kilka platform odmawia podjęcia negocjacji z zainteresowanymi podmiotami posiadającymi prawa autorskie.

W obliczu tej sytuacji wydawcy i agencje prasowe zwrócili się do organu ds. konkurencji, który wydał już cztery orzeczenia stwierdzające brak przejrzystości i zatajanie informacji przez dużą platformę oraz nakazujące jej prowadzenie negocjacji w dobrej wierze z wydawcami i agencjami prasowymi. Przed tym samym organem toczą się obecnie inne postępowania. Kilkakrotnie składano również petycje do francuskich sądów administracyjnych.

Niniejszy projekt ustawy ma na celu zwiększenie skuteczności ram prawnych poprzez przyznanie centralnej roli organowi regulacyjnemu ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej (Arcom).

9b. Projekt ustawy ogranicza się do wyjaśnienia warunków stosowania prawa własności intelektualnej wynikającego z prawa Unii Europejskiej: art. 15 dyrektywy 2019/790.

W wyroku z dnia 12 maja 2026 r. (sprawa C-797/23) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że „należy uznać, że przy dokonywaniu transpozycji praw przewidzianych w art. 15 dyrektywy 2019/790 państwa członkowskie dysponują zakresem uznania w odniesieniu do określenia szczegółowych zasad wykonywania tych praw, z którego powinny korzystać z pełnym poszanowaniem ograniczeń określonych w tej dyrektywie oraz zgodnie z jej celami” (pkt 53). Projekt ustawy zawiera główne rozwiązania wykonawcze zbadane przez sąd w tej sprawie, które obejmują w szczególności interwencję niezależnego organu publicznego i które zostały uznane za zgodne z przepisami art. 15 wspomnianej dyrektywy.

Istniejące rozwiązania alternatywne, obejmujące przede wszystkim odwołanie się do właściwych sądów, zostały zbadane przez zainteresowanych posiadaczy praw. Działania te przyniosły znaczące efekty, jednak nie doprowadziły do osiągnięcia celów wyznaczonych w dyrektywie 2019/790 ani do skutecznego egzekwowania przedmiotowych praw. Proponowane doprecyzowanie przepisów jest najbardziej odpowiednim i najmniej restrykcyjnym środkiem do osiągnięcia zamierzonego celu, ponieważ nie zmienia treści merytorycznej przedmiotowych praw, ale zapewnia pewność prawa w zakresie ich realizacji. Wykazano, że nie istnieje mniej restrykcyjna alternatywa, która umożliwiłaby osiągnięcie tych samych celów.

9c. Środek ten wydaje się być proporcjonalny do zamierzonego celu, ponieważ nie wprowadza nowych ograniczeń dotyczących działalności dostawców usług społeczeństwa informacyjnego, a jedynie wyjaśnia obowiązujące ramy prawne. Jego wpływ na rynek wewnętrzny jest ograniczony, ponieważ nie zmienia on ani zakresu podmiotów uprawnionych z tytułu pokrewnych praw, ani charakteru obowiązujących już zobowiązań.

Przedstawione wyjaśnienie pozwala jednak zagwarantować skuteczne stosowanie systemu ustanowionego w art. 15 dyrektywy 2019/790 w odniesieniu do zasadniczego wkładu prasy „w debatę publiczną i prawidłowe funkcjonowanie demokratycznego społeczeństwa” (motyw 55 wyżej wymienionej dyrektywy).

10. Odniesienia do tekstów podstawowych:

11. Nie

12.

13. Nie

14. Nie

15. Nie

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs

Single Market Enforcement

Notification of Regulatory Barriers

16.

Aspekty TBT: Nie

Aspekty SPS: Nie

Komisja Europejska

Punkt kontaktowy Dyrektywa (UE) 2015/1535

e-mail: grow-dir2015-1535-central@ec.europa.eu